

[Indenrigsministeren.]
til at bevilge til Hjelpekassen. Ogsaa dette Lovforslag tillader jeg mig at anbefale til det høje Tings velvillige Behandling.

Dernæst skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Fastsættelse af Byggelønner ved Veje og Gader*. Dette Lovforslag var ogsaa til Behandling i det høje Folketing i forrige Rigsdagssamling, men Behandlingen blev ikke afsluttet, og Lovforslaget fremsættes nu i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved anden Behandling i dette høje Ting. Dog har jeg i Slutningen af 2det Stykke i § 4 udeladt Bestemmelsen om, at Tinglysningedokumentet skal henvise til et af en Landinspektør udfærdiget Kort. Der er sikkert Medlemmer til Stede, som vil erindre denne Sags Gang ved anden Behandling her i det høje Folketing. Den Bestemmelse i § 4, som jeg nu ved Lovforslagets Genfremsættelse ikke har medtaget, var en Bestemmelse, som indførtes ved anden Behandling af Lovforslaget her i Tinget som Led i en Gruppe af Ændringsforslag, som i øvrigt blev udstemt, og derfor havde denne Bestemmelse slet ikke nogen naturlig Plads i Forslaget. De Forhold, som hører hen herunder, vil efter min Mening kunne ordnes gennem de Forskrifter om Tinglysningedokumentets Affattelse, som Indenrigsministeriet skal udarbejde efter Forhandling med Landbrugsministeriet. Jeg anser Gennemførelsen af dette Lovforslag for nødvendig af Hensyn til den stadig stærkt stigende Trafik med Motorkøretøjer paa vore Veje, af Hensyn til Sikkerheden for dem, der færdes paa disse Veje, og jeg skal derfor paa det bedste anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

I de senere Aar har en Tillægslovgivning til Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet været gældende, og det Lovforslag, som jeg nu skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa en Forlængelse af Gyldigheden af gældende Bestemmelser. Staten yder nemlig Rentegaranti for Kasseobligationer, som bærer 4½ pCt. Rente, og som udstedes af de saakaldte Husmandskreditforeninger i Tiden indtil 11. December 1928. Det er en Tillægsbestemmelse, som altsaa udløber med December Termin i Aar, og Lovforslaget, som her fremsættes, gaar ud paa at ændre denne Dato, 11. December 1928, til 11. December 1931, saaledes at der endnu i 3 Aar ydes Statsgaranti for saadanne af Husmandskreditforeningerne udstedte Kasseobligationer, som er 4½ pCt.

rente bærende. Det maa nemlig efter Ministeriets Opfattelse erkendes, at Forholdene vedblivende gør det saare ønskeligt for de nævnte Kreditforeninger, at Laan kan ydes i Obligationer bærende 4½ pCt. Rente. Endvidere foreslaas det, at de indtil Udgangen af 1928 gældende Vurderingsgrænser for de to Kreditforeningers Adgang til at yde Laan i fast Ejendom skal blive uændrede endnu 3 Aar frem i Tiden, altsaa indtil Udgangen af 1931. De to Husmandskreditforeninger har andraget herom; Sagen er anbefalet af Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg og ogsaa af Finansministeriet; jeg har fundet, at dette Andragende bør imødekommes, og tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Jeg kommer dernæst til *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring*. Som ærede Medlemmer sikkert vil erindre, blev der ved Lov af 4. April 1928 aabnet saadanne Arbejdsløsheds-kasser, der allerede havde oprettet eller senest inden 1. Juli 1928 vilde oprette Krisefonds, Adgang til af Arbejdsløshedsfonden at opnaa et Tilskud paa indtil 10 Kr. pr. nydende Medlem i Kassen den 31. Marts 1928, ligesom der blev givet dem Adgang til at opnaa Laan til Tilvejebringelse af Grundkapital i Krisefonden paa 5 Kr. pr. nydende Medlem i Kassen den 31. Marts 1928.

Men Oprettelsen af saadanne Krisekasser mødte væsentlige Hindringer, og det viste sig, at det ikke blot var Vanskelighederne ved at tilvejebringe fornøden Grundkapital for en Krisefond, som traadte hindrende i Vejen for Kassernes Oprettelse af disse Fonds, men at ogsaa de i Arbejdsløshedslovens § 19, Stykke 5, indeholdte Regler for, hvornaar Krisefondene kunde træde i Virksomhed, var en Hindring, som Kassernes Tillidsmænd tillagde megen Vægt. For nu inden Tidsfristens Udløb at bidrage til Kassernes Oprettelse af Krisefonds blev der i Maj Maaned 1928 optaget Forhandlinger mellem Arbejdsløsheds-kassernes Tillidsmænd og Indenrigsministeren, og man naaede herved til visse Ændringer, som man blev enig om at foreslaa, og paa Grundlag af hvilke de vedkommende Tillidsmænd gik ud i Arbejdet for at faa Krisekasser oprettet.

De vigtigste Ændringer, som der her er Tale om, er følgende. For det første, at medens Grundlaget for Sammenligning mellem Ledighed nu og i Fortiden i den gældende Arbejdsløshedslov er 10 Aar tilbage i Tiden med Udskydelse af de to højeste Procenter, foreslaas der fremtidig Sam-